

In dit verband voert rekwirant het volgende aan: schending van de rechtsbeginselen die zijn geformuleerd in het arrest T-515/14 P, Alexandrou/Commissie, schending van de beginselen van eenheid en samenhang van het Unierecht; schending van artikel 4 van verordening nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, schending van een vormvoorschrift doordat geen uitspraak is gedaan over een deel van de vorderingen van het beroep, alsmede onjuiste opvatting en verdraaiing van de feiten.

Derde onderdeel, dat betrekking heeft op de afwijzing van de vordering tot nietigverklaring van het besluit van de jury van algemeen vergelijkend onderzoek EPSO/AD/338/17 van 4 december 2017 om rekwirant niet toe te laten tot de volgende fase van het vergelijkend onderzoek (punten 78-99 van het bestreden arrest)

Rekwirant voert hiertoe aan: schending en onjuiste toepassing van artikel 1 quinquies van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie en van artikel 8, lid 1, van richtlijn 2000/43/EG ⁽²⁾, kennelijk gebrekkige logica van het bestreden arrest, kennelijk onjuiste beoordeling, alsmede schending van artikel 1 quinquies van bovengenoemd Statuut.

Vierde onderdeel, dat betrekking heeft op de vergoeding van de schade en de kosten (punten 183-198 van het bestreden arrest)

Rekwirant voert aan dat de punten van het arrest van het Gerecht die betrekking hebben op de vergoeding van de schade en de kosten ook moeten worden vernietigd voor zover zij nauw verband houden met de afwijzing van de vorderingen tot nietigverklaring van de in eerste aanleg aangevochten besluiten.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB 2001, L 145, blz. 43).

⁽²⁾ Richtlijn 2000/43/EG van de Raad van 29 juni 2000 houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming (PB 2000, L 180, blz. 22).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op
31 augustus 2021 — Verband Sozialer Wettbewerb eV / familia-Handelsmarkt Kiel GmbH & Co. KG**

(Zaak C-543/21)

(2021/C 490/20)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof (Duitsland)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Verband Sozialer Wettbewerb e.V.

Verwerende partij: familia-Handelsmarkt Kiel GmbH & Co. KG

Prejudiciële vragen

1) Moet het begrip “verkoopprijs” in de zin van artikel 2, onder a), van richtlijn 98/6/EG ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat deze ook het statiegeld moet omvatten dat de consument verschuldigd is wanneer hij goederen in statiegeldflessen of statiegeldpotten koopt?

2) Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord:

Mogen de lidstaten krachtens artikel 10 van richtlijn 98/6/EG een van artikel 3, leden 1 en 4, juncto artikel 2, onder a), van richtlijn 98/6/EG afwijkende regeling handhaven, zoals die welke is vervat in § 1, lid 4, van de Preisangabenverordnung [(besluit inzake de prijsaanduiding)], die inhoudt dat, wanneer behalve de prijs van een goed een terugbetaalbare zekerheid wordt verlangd, het bedrag daarvan moet worden vermeld naast de prijs van het goed en er geen totaalbedrag mag worden gevormd, of verzet het aan richtlijn 2005/29/EG ⁽²⁾ ten grondslag liggende idee van volledige harmonisatie zich daartegen?

⁽¹⁾ Richtlijn 98/6/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 betreffende de bescherming van de consument inzake de prijsaanduiding van aan de consument aangeboden producten (PB 1998, L 80, blz. 27).

⁽²⁾ Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad (PB 2005, L 149, blz. 22).
